

Een wettelijke omkadering van het recht op een gezinsleven voor ouders van een minderjarige derdelander met verblijfsrecht

In tegenstelling tot ouders van minderjarige Belgen of EU-burgers hebben ouders van een minderjarige **derdelander** met een verblijfsrecht in België momenteel geen recht op gezinshereniging.

De enige uitzondering daarop zijn ouders van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen (hierna “NBMV’s”) met een statuut van internationale bescherming.¹ In andere situaties rest er de ouders geen andere optie dan een aanvraag tot humanitaire regularisatie², of indien de ouder zich in het herkomstland of land van gewoonlijk verblijf bevindt, een aanvraag tot humanitair visum.

Myria wil in deze bijdrage **verschillende mogelijke situaties concreet beschrijven**, en aanbevelingen in functie daarvan verder specificeren.

a) De ouder in België die een minderjarig derdelands kind met internationale bescherming **zelf begeleidt**

De meest besproken situatie is die van jonge meisjes die als vluchteling worden erkend op grond van een risico op genitale verminking. Sinds een gewijzigde praktijk van het CGVS³ begin 2019 krijgt/krijgen de ouder(s) die het kind in België begeleid(t)/(-en) geen (afgeleid) statuut van internationale bescherming meer wanneer ze zelf geen persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade kunnen aantonen. Sinds die praktijkwijziging zijn die ouders aangewezen op de **humanitaire regularisatieprocedure**.⁴

In zijn beleidsnota van 2021 licht de staatssecretaris toe te werken aan een omvattend wetsontwerp gezinshereniging, waarbij onder meer ook gewerkt zal worden aan een statuut voor ouders van de **begeleide** minderjarige vreemdeling die internationale bescherming kreeg.⁵ De federale Ombudsman gaf

¹ Artikel 10§1, 7° Vw.

² Zie Myria, *Migratie in cijfers en in rechten 2018*, p. 114 ev. Voor de behandeling van regularisatieaanvragen van een ouder in België, zie ook activiteitenverslag 2020 van DVZ, p. 34 ([Jaarrapport 2020.pdf \(ibz.be\)](#)), waarbij onder de “elementen die positief in rekening kunnen worden gebracht” onder meer staat vermeld: “*personen die niet in aanmerking komen voor gezinshereniging, maar niet kunnen worden uitgewezen omwille van hun gezinssituatie (waaronder bijvoorbeeld ouders van kinderen met een legaal verblijf in België met affectieve en financiële banden)*.” Zie ook Myria, *Migratie in cijfers en in rechten 2022*, Katern Verblijfsregularisaties.

³ In zijn communicatie hierover op zijn website stelt het CGVS letterlijk: “*als de ouder uitgeprocedeerd is omdat hij geen persoonlijke, gegronde vrees voor vervolging koestert of omdat hij geen risico op ernstige schade loopt, kan hij evenwel een regularisatieaanvraag indienen op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet*”. Zie: VGV [Vrouwelijke Genitale Verminking]: wijziging beleid CGVS, 12 april 2019, op <https://www.cgvs.be/nl/actueel/vgv-wijziging-beleid-cgvs>; Het CGVS kwam terug op zijn engagement dat het in 2014 nam om bescherming toe te kennen aan deze ouders en de restrictievere rechtspraak van de RV niet te volgen (BCHV, contactvergadering, september 2014, §33).

⁴ Dat blijkt ook uit de cijfers van de voornaamste nationaliteiten van personen die om humanitaire redenen geregulariseerd zijn, deze zijn voor Guineeërs sindsdien sterk gestegen, zie Myria, *Migratie in cijfers en in rechten 2021*, Katern Verblijfsregularisaties, p. 3; Myria, *Migratie in cijfers en in rechten 2022*, Katern Verblijfsregularisaties.

⁵ Beleidsnota Asiel en Migratie en Nationale Loterij, DOC 55 2294/022, 3 november 2021, p. 25, <https://www.dekamer.be/flwb/pdf/55/2294/55K2294022.pdf>.

in februari 2022 ook de aanbeveling aan het Parlement om in een specifieke en **geschikte status** te voorzien voor **ouders** die minderjarige kinderen die internationale bescherming genieten **begeleiden**.⁶

Myria herhaalt zijn conclusie dat de rechtspraak van de RvV (en het HvJ) het CGVS niet verplichtte tot die beleidswijziging. **De toekenning van een internationale beschermingsstatus aan de gezinsleden is geen recht, maar wel een mogelijkheid**.⁷ Onder meer in Duitsland en Nederland wordt er in die situatie in een (afgeleide) status van internationale bescherming voorzien.⁸ In Frankrijk geldt dat de ouder automatisch een verblijfsrecht van tien jaar krijgt (verblijfskaart), wanneer de vluchtelingenstatus wordt toegekend aan een minderjarig kind.⁹

Myria herhaalt ook zijn standpunt dat **de humanitaire regularisatieprocedure niet tegemoetkomt aan de vereiste status waarbij de gezinsleden aanspraak moeten kunnen maken op bepaalde voordelen**, waaronder de afgifte van een verblijfstitel, toegang tot werk, onderwijs en sociale voorzieningen, zoals bedoeld in artikel 23 van de kwalificatierichtlijn¹⁰ en zoals geïnterpreteerd door het HvJ.¹¹ De federale Ombudsman en ADDE¹² komen ook tot die conclusie, waarbij zij ook vaststellen dat de verwijzing naar een regularisatieprocedure **onvoldoende het hoger belang van het kind in aanmerking neemt**. De regularisatieprocedure wordt gekenmerkt door rechtsonzekerheid¹³, er is geen behandelingstermijn en geen enkel (voorlopig/tijdelijk) verblijfsdocument tijdens het onderzoek van de aanvraag. Het bewijs van identiteit en afstamming is ook minder soepel dan tijdens de asielprocedure, en het indienen van een regularisatieaanvraag is niet gratis¹⁴, in tegenstelling tot de asielaanvraag.

⁶ De federale Ombudsman, *Aanbeveling 2022/01 aan het Parlement*, februari 2022.

⁷ Zie analyses, onder meer in: Myria, *Migratie in cijfers en in rechten 2020*, Katern Internationale bescherming, p. 11; *T. Vreemd.*, 2021, nr. 1., noot C. Flamand, "Afgeleide vluchtelingenstatus en gezinseenheid: een gemiste kans om deze principes te verankeren in het vluchtelingenrecht" onder RvV 11 december 2019, nr. 230.068; Agentschap Integratie-Insburgering en noot van Vluchtelingenwerk Vlaanderen, "[Het beginsel eenheid van gezin omvat op zich geen afgeleid recht op internationale bescherming](#)"; ADDE, newsletter juli 2019, nr. 155, *Le principe de l'unité de la famille mis à mal par la nouvelle politique du CGRA à l'égard des parents de mineures reconnues réfugiées sur base d'une crainte de subir une mutilation génitale féminine*; Zie ook UNHCR Guidance Note on Refugee Claims relating to Female Genital Mutilation, mei 2009 (§11) en UNHCR Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees van 22 december 2009 (§9) die expliciet de mogelijkheid vermelden een afgeleide beschermingsstatus toe te kennen aan ouders van kinderen die internationale bescherming krijgen; Zie ook arresten HvJ: HvJ 4 oktober 2018, *Ahmedbekova*, C-652/16; HvJ 9 november 2021, *C-91/20, LW t. Bundesrepublik Deutschland*; HvJ 22 februari 2022, *C-483/20, XXXX t. Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*; HvJ 9 september 2021, *C-768/19, Bundesrepublik Deutschland t. SE*.

⁸ Duitsland: Art. 26, lid 3 Asylgesetz (asielwet, BGB1. 2008, p. 1798); Nederland: artikel 29, lid 2 c) Vreemdelingenwet 2000.

⁹ Art. L314-11, 8°d), Code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile (CESEDA).

¹⁰ Art. 23 §2 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 (kwalificatierichtlijn).

¹¹ HvJ 4 oktober 2018, *C-652/16, Ahmedbekova*, §68: "aanspraak kunnen maken op bepaalde voordelen (...) die ertoe strekken het gezin in stand te houden".

¹² Zie analyse ADDE, Newsletter juli 2019, nr. 155, *Le principe de l'unité de la famille mis à mal par la nouvelle politique du CGRA* (...) (in voetnoot hoger hernomen) en ook de recentere newsletter waarbij de pijnpunten van de regularisatieprocedure uitgebreider worden uiteengezet: ADDE, Newsletter januari 2022, nr. 182, *Quel séjour pour les parents d'enfants en séjour régulier en Belgique ? – Point sur la situation actuelle et proposition de solution*.

¹³ Zowel op het niveau van de ontvankelijkheid (beoordeling "buitengewone omstandigheden") als op het niveau van de gegrondheid. En dat ook ondanks de maatregel in voege sinds juni 2020 waarbij het CGVS aan de regularisatiedienst van de DVZ systematisch de contactgegevens meedeelt van de minderjarige kinderen die internationale bescherming genieten, met als doel dat DVZ regelmatig kan nagaan of de ouders een aanvraag tot regularisatie hebben ingediend en ze bij voorrang volgens specifieke instructies worden behandeld (informatie uit hoger vernoemde aanbeveling Ombudsman, febr. 2022, p. 5). Het betreft immers een administratieve praktijk zonder juridische waarborg.

¹⁴ Administratie bijdrage bij indiening, momenteel bedraagt deze 313 euro.

b) De andere ouder van de **begeleide** minderjarige vreemdeling met internationale bescherming, die zich nog in het buitenland bevindt, en het kind niet zelf begeleidt

De beleidswijziging van het CGVS heeft evenwel niet alleen een impact op de vader of moeder die het kind zelf begeleidt in België. Doordat die begeleidende ouder momenteel geen statuut van internationale bescherming meer krijgt, werden **ook mogelijkheden tot gezinshereniging voor de eventuele andere ouder die nog in het buitenland is sterk beperkt**. Vóór de beleidswijziging had de ouder in het buitenland recht op gezinshereniging met een echtgeno(o)t(e) met internationale bescherming, en dus onder soepelere voorwaarden (vrijstelling materiële voorwaarden bij indiening binnen de termijn van één jaar, wettelijke waarborgen op gebied van bewijs van de gezinsbanden, geen wachttermijn). Op die manier kon die ouder dus ook (indirect) worden herenigd met zijn of haar “begeleid” kind.

Een procedure gezinshereniging om zich te herenigen met de echtgeno(o)t(e) met een statuut op basis van regularisatie is in de praktijk voor dat soort situaties onhaalbaar, in het bijzonder omwille van de inkomstvoorwaarde waaraan moeilijk voldaan kan worden kort na aankomst van de ouder en het kind na een gedwongen vlucht. Sinds de beleidswijziging is de andere ouder in de praktijk aangewezen op een **humanitaire visumaanvraag** om zich te herenigen met echtgeno(o)t(e) en minderjarig ‘begeleid’ kind. Een dergelijke humanitaire visumaanvraag kent gelijkaardige nadelen als de humanitaire regularisatieaanvraag, en uit praktijkervaring blijkt dat de slaagkansen in deze situatie nog onzekerder zijn.¹⁵

Indien de specifieke status voor de begeleidende ouder in België zou bestaan uit een statuut op basis van gezinshereniging, zal de andere ouder zich evenmin onder soepelere voorwaarden kunnen herenigen met zijn gezin, zoals dat vóór de praktijkwijziging van het CGVS wel het geval was. Ook dan geldt er in principe een wachttermijn, moet er aan de materiële vereisten worden voldaan, en gelden niet dezelfde wettelijke waarborgen op gebied van bewijs van de gezinsbanden.

De praktijkwijziging van het CGVS heeft dus een rechtstreekse impact op het recht op een gezinsleven van het kind en diens begeleidende ouder in België om zich te herenigen met de andere ouder die nog in het buitenland verblijft. Nochtans werd het gezinsleven ook in deze **context van gedwongen vlucht niet vrijwillig stopgezet**. Eén ouder heeft het kind bij deze gedwongen vlucht begeleid, er is geen mogelijkheid om het gezinsleven met de andere ouder voort te zetten in het herkomstland.

c) **Het kind, geboren in België**, verwierf zijn of haar statuut van internationale bescherming (automatisch) via de andere begeleidende ouder met internationale bescherming

De situatie waarbij de minderjarige met internationale bescherming begeleid is zou ook in een andere context kunnen ontstaan. Bijvoorbeeld wanneer **een kind geboren wordt in België** en dat kind het **statuut van internationale bescherming van zijn andere ouder (automatisch) volgt**.

¹⁵ Er is nergens bepaald dat een kind met legaal verblijf in België een “element is dat positief in rekening kan worden gebracht” zoals dat wel het geval is bij regularisatie (zie voetnoot hoger, verwijzing naar activiteitenverslag DVZ 2020). Het is ook onder meer onduidelijk of de “memo 127” in de praktijk toegepast werd op een humanitaire visumaanvraag (voor meer uitleg over memo 127: zie ADDE, Newsletter januari 2022, nr. 182, Quel séjour pour les parents d’enfants en séjour régulier en Belgique ? (...), hoger vernoemd).

Afghaans koppel met kind, gezinsbanden ontstaan in België

Een man van Afghaanse afkomst krijgt subsidiaire bescherming in België, een vrouw van Afghaanse afkomst niet. Ze leren elkaar kennen in België en krijgen een kind. Het kind dat in België is geboren kan automatisch het statuut van de vader volgen (wanneer die vader het kind prenataal erkend heeft)¹⁶, in dit geval de subsidiaire bescherming. De moeder begeleidt haar kind, maar heeft geen recht op gezinshereniging met dat begeleide kind. Een aanvraag gezinshereniging met haar echtgenoot of partner kan alleen bij de bevoegde diplomatieke post in het herkomstland, en een vrijstelling van de materiële voorwaarden is alleen van toepassing mits de aanvraag is ingediend binnen het jaar na de toekenning van subsidiaire bescherming aan de vader én indien de verwantschapsband al bestond voor aankomst in België.¹⁷

Myria verwijst in dit verband ook naar zijn aanbevelingen inzake humanitaire regularisatie waarbij het er onder meer voor pleit om in een aparte verblijfsregeling te voorzien voor koppels, al dan niet met een verschillende nationaliteit, die hun gezinsleven niet kunnen voortzetten in het herkomstland. Dat met het doel om hen uit de discretionaire bevoegdheid te halen.¹⁸

Voor de bovenstaande situaties a)-c) spelen dezelfde elementen een rol:

- Het betreft telkens een **context van gedwongen vlucht waarbij ouder en kind met internationale bescherming verhinderd zijn om elders een normaal gezinsleven voort te zetten**. De achterliggende redenen voor de soepelere voorwaarden bij gezinshereniging met begunstigen van internationale bescherming (zoals herhaaldelijk bevestigd in de richtlijn gezinshereniging en vaste rechtspraak van het EHRM en het HvJ)¹⁹ zijn evenzeer aanwezig in deze situaties.
- De ouder die geen verblijfsrecht heeft is in de praktijk aangewezen op een humanitaire visumprocedure, of de humanitaire regularisatieprocedure, **twee procedures die inherent onvoldoende het hoger belang van het kind**²⁰ in rekening nemen, en in het bijzonder het recht van het kind om zijn of haar ouders te kennen en door hen te worden verzorgd²¹, en de verplichting van de staten om te waarborgen dat een kind niet wordt gescheiden van zijn of haar ouders tegen hun wil (tenzij dat in het belang is van het kind).²²

¹⁶ Op basis van Publicatie Gemcom getiteld “Verblijfsstatus van een kind dat in België geboren werd uit ouders die geen Belgen zijn”, versie van 31 augustus 2017, niet-gepubliceerd; Zie analyse Myria, *Migratie in cijfers en in rechten 2018*, pp. 115-117; Newsletter ADDE n° 181, december 2021, *Délivrance du titre de séjour le plus favorable pour un enfant né en Belgique : quand flou légal rime avec discriminations*.

¹⁷ Artikel 10§2, 5e lid Vw.

¹⁸ In het kader van een regularisatieaanvraag wordt de situatie van “*personen die niet in aanmerking komen voor gezinshereniging, maar niet kunnen worden uitgewezen omwille van hun gezinssituatie (waaronder samenwonende partners met kinderen die om een bepaalde reden onafhankelijk van hun wil niet in één van de herkomstlanden kunnen verblijven)*” ondergebracht onder “*elementen die positief in rekening kunnen worden gebracht*” (zie hoger vermeld activiteitenverslag 2020 van DVZ, p. 34).

¹⁹ Zie onder meer EHRM 10 juli 2014, n° 2260/10, *Tanda-Muzinga t. Frankrijk*, § 73-75; EHRM 10 juli 2014, n° 52701/09, *Mugenzi t. Frankrijk*, §§52-54; HvJ 7 november 2018, C-380/17, *K, B t. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*, §53; HvJ 12 april 2018, C-550/16, *A,S t. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*, §32; HvJ 13 maart 2019, C-635/17, *E. t. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*, §66, 75 en 77; HvJ 12 december 2019, C-519/18, *TB t. Bevándorlási és Menekültügyi Hivata*, §36, 50, 63, 67.

²⁰ Artikel 3 Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (hierna “IVRK”).

²¹ Artikel 7 IVRK.

²² Artikel 9 IVRK.

Myria pleit er om die redenen voor om:

Een (afgeleid) statuut van internationale bescherming op basis van het beginsel van de gezinseenheid wettelijk te verankeren, aangezien dat statuut het hoger belang van het kind het best beschermt en dat ook overeenkomt met de aanbevelingen van UNHCR, waarbij familieleden dezelfde status als de hoofdaanvrager zouden moeten verkrijgen (afgeleide status).²³

Wanneer de Belgische wetgever ervoor kiest om de “geschikte” status overeenkomstig artikel 23 kwalificatierichtlijn in te vullen als een ander verblijfsrecht, zoals een recht op gezinshereniging:

- pleit Myria ervoor om dat verblijfsrecht met de *begeleide* minderjarige met een statuut van internationale bescherming niet alleen wettelijk te verankeren voor de ouders die de minderjarige derdelanders met een statuut van internationale bescherming *zelf begeleiden*, maar ook voor de andere ouder die zich nog in het buitenland bevindt en het *begeleide* minderjarige kind met internationale bescherming dus niet zelf begeleidt, en dat ook opnieuw omwille van het hoger belang van het kind.
- pleit Myria ervoor dat verblijfsrecht ook wettelijk te verankeren indien de minderjarige, geboren in België, zijn statuut van internationale bescherming verwierf via de andere ouder. Dat strookt met Myria’s aanbeveling om in een aparte verblijfsregeling te voorzien voor koppels, al dan niet met een verschillende nationaliteit, die hun gezinsleven niet kunnen voortzetten in het herkomstland.

d) De ouder (in België of in het buitenland) van een minderjarig derdelands kind (begeleid of niet begeleid, geboren in België of niet geboren in België) die **GEEN statuut van internationale bescherming** heeft, maar wel een ander verblijfsrecht, bijvoorbeeld na een humanitaire of medische regularisatie, als slachtoffer mensenhandel/mensensmokkel, of na de bijzondere verblijfsprocedure voor niet-begeleide minderjarige vreemdelingen.

Myria pleitte er in zijn advies aan de Kamer inzake humanitaire regularisatie²⁴ al voor om ook andere categorieën uit de discretionaire bevoegdheid te halen, en zo een aparte verblijfsregeling op te nemen voor de ouders van minderjarige derdelandse kinderen, die een verblijfsrecht van meer dan 3 maanden hebben.

²³ Zie: UNHCR Annotated Comments on the EC Council Directive 2004/83/EC (“kwalificatierichtlijn”), 28 januari 2005, p. 38, <https://www.refworld.org/docid/4200d8354.html>; Executive Committee of the High Commissioner’s Programme, *Protection of the Refugee’s Family No. 88 (L)*, 8 oktober 1999; UNHCR, *Family Protection Issues*, 4 Juni 1999 (§9); UNHCR *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (...)*, april 2019, (§184-185); meer specifieke richtlijnen die expliciet de mogelijkheid vermelden een afgeleide beschermingsstatus toe te kennen aan ouders van kinderen die internationale bescherming krijgen: UNHCR Guidance Note on Refugee Claims relating to Female Genital Mutilation, mei 2009 (§11) en UNHCR Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees van 22 december 2009 (§9). De criteria, personen die in aanmerking komen, einde en gevolgen van de afgeleide status, worden uiteengezet in UNHCR RSD Procedural Standards Unit 5: Processing Claims Based on the Right to Family Unity, 2020.

²⁴ [Advies van Myria, het Federaal Migratiecentrum, over het wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 15 december 1980\(...\), teneinde deze wet aan te vullen met duidelijke, billijke en nauwkeurige criteria inzake de regularisatie van de situatie van mensen die onwettig op het grondgebied van het Rijk verblijven, alsook tot oprichting van een onafhankelijke Regularisatiecommissie \(DOC 55 1415/001\)](#), 28 januari 2021, p. 8.

Het betreft een maatregel die vooral het hoger belang van het kind moet beschermen, en de mogelijkheid om met zijn beide ouders samen te leven niet over te laten aan de discretionaire bevoegdheid. De hoger vermelde nadelen van die procedure gelden evenzeer voor kinderen zonder internationale bescherming.²⁵ De wetgever kan hierbij een regeling uitwerken opdat dat niet zou leiden tot een omzeiling van de materiële voorwaarden van toepassing op de hereniging van echtgenoten/wettelijk geregisteerde partners (de ouders van de kinderen).²⁶

Daarnaast geldt in de huidige stand van de wetgeving ook altijd de **procedurele vereiste** bij een aanvraag gezinshereniging *met derdelanders* dat de aanvraag gezinshereniging ingediend moet worden bij de bevoegde diplomatieke post, tenzij in uitzonderlijke gevallen zoals de situatie waarin de ouder van een niet-begeleide minderjarige vluchteling met een statuut van internationale bescherming al tot een verblijf van maximaal drie maanden werd gemachtigd²⁷, of indien de ouder zich in buitengewone omstandigheden bevindt die hem verhinderen terug te keren naar zijn land.²⁸ Belgische rechtspraak benadrukt telkens opnieuw het belang van de concrete en afdoende afweging van het hoger belang van het kind, bij de beoordeling van deze “buitengewone omstandigheden”.²⁹

Hoger belang van het kind waarborgen: aanvraag op het grondgebied toelaten

Myria pleit ervoor om – indien een recht op gezinsleven met minderjarige kinderen wordt ingeroepen door een aanvrager die zich op het Belgische grondgebied bevindt – de indiening van de verblijfsaanvraag toe te laten vanop het Belgische grondgebied, aangezien dat het hoger belang van het kind het best beschermt.

²⁵ Ook ADDE pleitte recent voor dit bredere recht op gezinshereniging. ADDE, Newsletter No° 182, *Quel séjour pour les parents d'enfants en séjour régulier en Belgique ? – Point sur la situation actuelle et proposition de solution*, janvier 2022.

²⁶ De wetgever kan er bijvoorbeeld voor kiezen om in die situatie te bepalen dat de materiële voorwaarden van toepassing zijn wanneer het minderjarige derdelandse kind met verblijfsrecht tegelijk wordt begeleid door de andere ouder, tenzij:

- het kind zelf het recht op gezinshereniging opende voor de “begeleidende” ouder (*situatie b*)
- het kind in België werd geboren (*situatie c*)
- er op dat ogenblik een vrijstelling geldt van de materiële voorwaarden in geval van hereniging tussen de ouders onderling (bij de hereniging tussen echtgenoten/wettelijk geregisteerde partners).

²⁷ Artikel 12bis§1, 1e lid, 4° vreemdelingenwet.

²⁸ Artikel 12bis§1, 1e lid, 3° vreemdelingenwet.

²⁹ Bijv. RvV 5 februari 2021, nr. 248.730; RvV 13 februari 2020, nr. 232.542; RvV 23 april 2019, nr. 220.122; Rvs 15 januari 2014, nr. 226.067; RvV 29 juni 2016, nr. 170.860.